

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**

- Treće čitanje -

Zagreb, veljača 2002.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu ("Narodne novine", br. 36/98), članak 1. mijenja se i glasi:

"Ovim se Zakonom uređuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika i tereta, prijevoza za vlastite potrebe, pružanje kolodvorskih usluga, agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu i statistika prijevoza, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno."

Članak 2.

U članku 4. u točki 1. brišu se riječi: "a obavlja se kao linijski ili kao slobodni prijevoz u cestovnom prometu".

Iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

"2. Prijevoz za vlastite potrebe putnika i tereta u cestovnom prometu je prijevoz što ga obavljaju pravne ili fizičke osobe radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti,"

U točki 5. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: "ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno."

Dosadašnje točke 2. do 28. postaju točke 3. do 29.

Iza točke 29. dodaje se nova točka 30. koja glasi:

"30. Teretni list je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove."

Dosadašnje točke 29. do 37. brišu se.

Članak 3.

Članak 5. mijenja se i glasi:

"Za početak obavljanja djelatnosti iz ovoga Zakona potrebna su odobrenja, i to:

1. u unutarnjem javnom cestovnom prijevozu za:
 - linijski prijevoz putnika,

- slobodni prijevoz putnika,
- prijevoz tereta,
- autotaksi prijevoz;

2. u međunarodnom javnom cestovnom prijevozu za:

- linijski prijevoz putnika,
- slobodni prijevoz putnika,
- prijevoz tereta;

3. za kolodvorske usluge

4. za agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu

Prijevoznik koji ima odobrenje za linijski prijevoz putnika ne treba odobrenje za slobodni prijevoz putnika.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka odobrenja nisu potrebna:

1. u unutarnjem javnom cestovnom prijevozu za:

- trgovačko društvo, javnu ustanovu i službu-vlastiti pogon, koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalnih djelatnosti;

2. u međunarodnom javnom cestovnom prijevozu, prijevozniku koji ima odobrenje za unutarnji javni cestovni prijevoz za:

- prijevoz oštećenih ili neispravnih vozila, te vozila za popravak,
- prijevoz tereta motornim vozilima čija nosivost zajedno s priključnim vozilom ne prelazi 600 kg,
- prijevoz humanitarnih i medicinskih pošiljaka i opreme u izvanrednim okolnostima, odnosno u slučaju više sile.

Prijevoznik koji ima odobrenje za međunarodni javni cestovni prijevoz ne treba ishoditi odobrenje za unutarnji javni cestovni prijevoz.

Odobrenja iz stavka 1. ovoga članka izdaju se na 5 godina.

Prijevoznik mora podnijeti zahtjev za produžetak važenja odobrenja dva mjeseca prije isteka roka iz stavka 5. ovoga članka. Uz zahtjev prijevoznik je dužan priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 13. ovoga Zakona.

Ako za vrijeme važenja odobrenja iz stavka 5. ovoga članka prijevoznik, pravna ili fizička osoba koja obavlja kolodvorske usluge odnosno agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta iz članka 13. i 81. odnosno članka 92. stavka 4. i 5. ovoga Zakona, prestaje važenje izdanog odobrenja.

Rješenje o prestanku važenja izdanog odobrenja donosi, po zahtjevu prijevoznika, pravne ili fizičke osobe koja obavlja kolodvorske usluge odnosno agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu ili po službenoj dužnosti, tijelo koje je izdalo odobrenje.”

Članak 4.

U članku 6. riječi “županijski ured, odnosno ured Grada Zagreba” zamjenjuju se riječima “ured državne uprave u županiji odnosno upravno tijelo Grada Zagreba”, a iza riječi “veza” briše se zarez i riječi: “u sjedištu i područnim jedinicama”.

Članak 5.

U članku 8. u stavku 1. iza riječi: “ispunjavati i” dodaje se riječ: “posebne”.
Stavak 2. se briše.
Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 6.

U članku 10. stavak 1. iza riječi “motornog vozila” dodaju se riječi: “koji ima završenu srednju stručnu spremu u zanimanju vozač motornog vozila”.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:
“Ako je prijevoznik istovremeno i vozač, ne smije upravljati vozilom u javnom cestovnom prometu nakon navršenih 65 godina života.”

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 7.

U članku 11. u stavku 3. riječi “na rok ne dulji od 60 dana” zamjenjuju se riječima “u skladu s kriterijima koje propisuje ministar”.

Članak 8.

U članku 12. stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 9.

Članak 13. mijenja se i glasi:

“Za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza, prijevoznik mora ispunjavati uvjete:

1. da ima odgovarajuću stručnu osposobljenost,
2. da ima u vlasništvu ili zakupu:
 - za unutarnji slobodni prijevoz putnika najmanje jedan autobus,
 - za međunarodni slobodni prijevoz putnika najmanje dva autobusa,
 - za unutarnji linijski prijevoz putnika najmanje tri autobusa,
 - za međunarodni linijski prijevoz putnika najmanje tri autobusa,
 - za unutarnji slobodni prijevoz tereta najmanje jedno teretno vozilo,
 - za međunarodni slobodni prijevoz tereta najmanje dva teretna vozila.
3. da ima u vlasništvu ili zakupu odgovarajući prostor prema posebnim uvjetima za parkiranje vozila,
4. da je financijski sposoban,

5. da mu nije pravomoćnom sudskom presudom, rješenjem o prekršaju ili mjerom suda časti izrečena sigurnosna mjera ili zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti javnog cestovnog prijevoza.

Za obavljanje autotaksi prijevoza, prijevoznik ne mora ispunjavati uvjet iz stavka 1. točke 3. i 4. ovoga članka.

Ministar uz suglasnost ministra prostornog uređenja i zaštite okoliša propisuje uvjete iz stavka 1. točke 3. ovog članka.”

Članak 10.

Članak 14. mijenja se i glasi:

“Uvjet iz članka 13. stavka 1. točke 3. dokazuje se valjanim ugovorom o zakupu odnosno izvatom iz zemljišne knjige ne starijem od 30 dana.”

Članak 11.

Članak 15. mijenja se i glasi:

“Uvjet financijske sposobnosti iz članka 13. stavak 1. točka 4. prijevoznik ispunjava ako raspolaže imovinom u iznosu:

- u unutarnjem prijevozu 4500 EUR-a za prvo vozilo te 2500 EUR-a za svako slijedeće vozilo (u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke), na dan podnošenja zahtjeva za odobrenje;
- u međunarodnom prijevozu 9000 EUR-a za prvo vozilo te 5000 EUR-a za svako slijedeće vozilo (u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke), na dan podnošenja zahtjeva za odobrenje.

Financijska sposobnost iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se jednom od slijedećih isprava:

- garancijom banke ili druge financijske institucije;
- izvatom iz zemljišnih knjiga ne starijim od 30 dana iz kojeg je vidljivo da nekretnina nije opterećena pravom tereta u iznosu iz stavka 1. ovoga članka;
- potvrdom osiguravajućeg društva o osiguranju sredstava najmanje u iznosu iz stavka 1. ovog članka.”

Članak 12.

U članku 16. u stavku 1. riječ: “komora” zamjenjuje se riječima “Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore (u daljnjem tekstu: komore)”.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

“Ispit o stručnoj osposobljenosti nisu dužne polagati osobe koje imaju:

- za obavljanje unutarnjeg cestovnog prijevoza najmanje srednju stručnu spremu prometnoga, strojarskog, ekonomskog ili upravnog smjera i dvije godine radnog iskustva u djelatnosti javnog cestovnog prijevoza;

- za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza najmanje višu stručnu spremu prometnoga, strojarškog, ekonomskog ili upravnog smjera i dvije godine radnog iskustva ili osobe kojima je priznata stručna osposobljenost u skladu s međunarodnim ugovorom.”

Članak 13.

U članku 17. iza riječi “osobu” dodaju se riječi “za organizaciju prijevoza”.

Članak 14.

Članak 18. mijenja se i glasi:

“Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred komisijom koju osniva ministar na prijedlog komora, a sastoji se od najmanje tri člana: predstavnika Ministarstva i komora.

Program ispita o stručnoj osposobljenosti donosi ministar na prijedlog komora.

Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje čiji sadržaj i oblik propisuje ministar.

Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti, a oblik i način vođenja evidencije propisuje ministar.

Troškove polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti snosi polaznik. Visinu troškova utvrđuje ministar na prijedlog komora.

Način i postupak polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti propisuju komore.

Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti te stručni nadzor provodi Ministarstvo.”

Članak 15.

U članku 20. u stavku 1. iza riječi “obavlja se” dodaje se riječ “autobusima”.

Članak 16.

U članku 21. stavak 3. briše se.

Članak 17.

U članku 23. stavku 2. i stavku 4. alineja 5. riječ “vađenja” zamjenjuje se s riječi “važenja”, a u stavku 4. alineja 6. riječ “tarifu” zamjenjuje se s riječi “cjenik”.

Stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

“Ministar propisuje postupak i način za dobivanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka, obrazac dozvole te visinu naknade za njeno izdavanje.

Naknade iz stavka 5. ovog članka prihod su državnog proračuna odnosno proračuna županije.”

Članak 18.

U članku 24. stavak 1. mijenja se i glasi:

“Upisnik izdanih dozvola za međunarodne i međužupanijske linije vodi Ministarstvo, a za županijske linije vodi upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.”

Članak 19.

U članku 29. stavku 1. riječi “i prijevozni pravac” brišu se.

U stavku 2. riječi “i prijevozni pravac” brišu se.

Članak 20.

U članku 30. stavku 2. iza riječi “državne uprave” dodaju se riječi “odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo)”.

Članak 21.

Članak 31. mijenja se i glasi:

“Ako prijevoznik iz opravdanih razloga ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu, po pojedinom polasku, režimu ili dijelu polaska za čije održavanje je dobio dozvolu, dužan je nadležnom tijelu koje mu je izdalo dozvolu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog prekida ili trajne obustave prijevoza.

Prijevoz se može privremeno prekinuti na rok do šest mjeseci, najviše jedanput za vrijeme važenja dozvole.

Na novoj liniji prijevozniku se ne može odobriti privremena obustava u roku jedne godine od dana izdavanja dozvole.”

Članak 22.

U članku 36. stavku 1. riječ “međudupanijski” zamjenjuje se riječju “međužupanijski”.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

“Lokalni linijski prijevoz putnika kao prijevoz putnika u javnom cestovnom prometu uređuje se propisima o komunalnom gospodarstvu.”

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 23.

U članku 37. stavak 1. i 4. brišu se.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 1. i 2., a u stavku 5. koji postaje stavak 3. brojka “2.” zamjenjuje se brojkom “1.”.

Članak 24.

U članku 38. stavak 1. briše se.

Članak 25.

Članak 40. mijenja se i glasi:

“Posebni linijski prijevoz je prijevoz određene skupine putnika, uz isključenje ostalih putnika, ako se takav prijevoz obavlja na temelju dozvole i na određenoj relaciji.

Posebnim linijskim prijevozom putnika obavlja se prijevoz:

- učenika obaveznog osnovnog obrazovanja od mjesta stanovanja do škole i natrag,
- radnika od mjesta stanovanja do mjesta rada i natrag.

Dozvole za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka izdaju se na temelju ugovora koji mora sadržavati relaciju, popis putnika, cijenu prijevoza, mjesto ulaska i izlaska putnika te razdoblje u kojem se obavlja prijevoz.

Ugovor o prijevozu putnika sklapa prijevoznik s naručiteljem prijevoza za cijelu skupinu putnika pri čemu je naručitelj istovremeno platitelj prijevoza.”

Članak 26.

U članku 41. riječ “Dopusnicu” zamjenjuje se riječju “Dozvolu”, i dodaje stavak 2. koji glasi:

“Dozvola iz stavka 1. ovoga članka ne sadrži vozni red i cijenik propisan u članku 23. stavak 4. ovoga Zakona.”

Članak 27.

Članak 42. briše se.

Članak 28.

Članak 43. mijenja se i glasi:

“Prijevoznik je dužan izdati identifikacijsku iskaznicu putniku koji se prevozi na liniji iz članka 40. ovoga Zakona.

Članak 29.

U članku 54. u stavku 2. iza riječi “koncesije” dodaju se riječi “te utvrditi broj sjedala u osobnom vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz.”.

Članak 30.

U članku 58. riječi “kao linijski ili kao slobodni prijevoz”, brišu se.

Članak 31.

Iza članka 59. podnaslov “1. Linijski prijevoz tereta” i članci 60., 61., 62., 63., 64., 65. i 66. te podnaslov “2. Slobodni prijevoz tereta” brišu se.

Članak 32.

U članku 68. stavak 3. mijenja se i glasi:

“Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavljaju komore, osim onih koje su razmijenjene u broju manjem od iskazanih potreba čiju raspodjelu obavlja Ministarstvo.”

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

“Za raspodjelu stranih dozvola koje se razmjenjuju u broju manjem od iskazanih potreba, ministar imenuje Povjerenstvo.”

Stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

“Mjerila, postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima propisuje ministar.”

Članak 33.

Iza članka 68. dodaju se članci 68a. i 68b. koji glase:

“Članak 68a.

Komore su dužne pismeno izvještavati Ministarstvo o broju iskorištenih stranih dozvola po pojedinim zemljama i prijevoznicima.

Ministar propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 68b.

Za raspodjelu stranih dozvola prijevoznik plaća naknadu.

Visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje ministar.

Komore imaju pravo na naknadu troškova postupka raspodjele stranih dozvola iz stavka 3. članka 68. ovoga Zakona. Visinu naknade troškova utvrđuju komore uz prethodnu suglasnost ministra.”

Članak 34.

U članku 73. stavak 1. briše se.

U stavku 2. koji postaje stavak 1. brišu se riječi: “iz stavka 1. ovoga članka”.

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

“Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe moraju biti u vlasništvu ili zakupu pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe.

Članak 35.

U članku 74. u stavku 1. i 2. riječi “identifikacijske iskaznice” u određenom padežu zamjenjuju se riječima “identifikacijske isprave” u odgovarajućem padežu.

Članak 36.

U članku 82. stavak 1. riječi “prema odobrenom cjeniku” brišu se.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

“Autobusni kolodvor donosi cjenik kolodvorskih usluga u skladu s utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora. Cjenici se usklađuju u Hrvatskoj gospodarskoj komori koja o tome izvješćuje Ministarstvo.

Autobusni kolodvor dužan je pridržavati se usklađenog cjenika iz stavka 4. ovoga članka.”

Članak 37.

U članku 86. stavku 2. riječi “jedanput tjedno” zamjenjuju se riječima “do 5. u mjesecu za protekli mjesec”.

Članak 38.

Naslov glave VIII i članak 92. mijenjaju se i glase:

“VIII AGENCIJSKE USLUGE U TERETNOM CESTOVNOM PRIJEVOZU

Članak 92.

Agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu u smislu ovoga Zakona, su usluge posredovanja pri zapošljavanju kapaciteta prijevoznika u ime i za račun prijevoznika.

Usluge iz stavka 1. ovog članka može obavljati pravna ili fizička osoba registrirana za te usluge.

Za početak obavljanja usluga iz stavka 1. ovoga članka, izdaje se odobrenje iz članka 5. ovoga Zakona.

Uvjeti za dobivanje odobrenja su:

- poslovni prostor
- najmanje jedna zaposlena osoba s najmanje srednjom stručnom spremom ekonomskog, upravnog ili prometnog smjera
- financijska sposobnost.

Uvjet financijske sposobnosti iz stavka 4. ovoga članka je ispunjen, ako osoba raspolaže imovinom u iznosu od 25000 EUR-a (u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke), na dan podnošenja zahtjeva za odobrenje.

Financijska sposobnost iz stavka 5. ovoga članka dokazuje se jednom od isprava iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.”

Članak 39.

Glava IX i članci 93. do 172. brišu se.

Članak 40.

U članku 175. stavak 1. mijenja se i glasi:

“Nadležno tijelo uprave koje je izdalo dopusnicu može donijeti odluku o stavljanju izvan snage dopusnice, ako prijevoznik ne obavlja prijevoz u skladu s ovim Zakonom.”

Članak 41.

U članku 176. stavku 1. riječi “teških ili” se brišu, a iza riječi “prekršaja iz” dodaju se riječi “članka 180. i 180.a”.

Članak 42.

U članku 179. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:

“Inspekcijski nadzor nad primjenom odredaba ovoga Zakona koje se odnose na odobrenje za početak obavljanja djelatnosti navedenih u članku 5. ovoga Zakona, nad odredbama o tarifi prijevoznika (članak 27.), prodaji voznih karata (članak 34.), te članka 53., 55. i 56. ovoga Zakona, pored Inspekcije cestovnog prometa obavlja i Državni inspektorat.

Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspekcijskog nadzora iz stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta sukladno posebnom zakonu.

Državni inspektorat je dužan izvješćivati jedanput mjesečno Ministarstvo o izvršenom nadzoru, utvrđenim nepravilnostima i poduzetim mjerama.”

Članak 43.

U članku 180. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

“2. obavlja javni prijevoz, kolodvorske usluge i agencijske usluge bez odobrenja (članak 5., 81. i 92.),”

Točke 4., 5. i 6. brišu se.

Dosadašnja točka 7. postaje točka 4.

Dosadašnja točka 8. koja postaje točka 5. mijenja se i glasi:

“5. ne donese, ne uskladi i ne primjenjuje usklađeni cjenik kolodvorskih usluga (članak 82.)”.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. i 4. postaju stavak 2. i 3.

Članak 44.

Iza članka 180. dodaje se članak 180a. koji glasi:

“Članak 180a.

Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču suprotno odredbi članka 10. ovoga Zakona,
2. koristi strano vozilo suprotno odredbi članka 11. ovoga Zakona.
3. obavlja javni prijevoz osoba suprotno odredbi članka 21. ovoga Zakona,
4. ne održava liniju u skladu s izdanom dozvolom ili u vozilu nema dozvolu (članak 25. stavci 1. i 2.),
5. izmijeni vozni red ili prijevozni pravac, privremeno obustavi ili ukine vozni red bez odobrenja odnosno ako ne prijavi obustavu prijevoza (članak 30. stavak 2., članak 31. i članak 33. stavak 1.),
6. ne obavlja posebni linijski prijevoz sukladno članku 40. i 41. stavak 1. ovoga Zakona,
7. nema dozvolu iz članka 44. stavak 2. ovoga Zakona,
8. nema dozvolu iz članka 51. ovoga Zakona,
9. nema dozvolu iz članka 70. stavak 1. ovoga Zakona,
10. nema dozvolu iz članka 72. stavak 2. ovoga Zakona.

Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu, i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 7.000,00 do 22.000,00 kuna.”

Članak 45.

U članku 181. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:
“ne koristi autobusni kolodvor (članak 83. stavak 2.)”.

Točke 3., 4., 5. i 8. brišu se.

U stavku 2. brojka “4.” briše se.

Članak 46.

U članku 182. u stavku 1. točke 1. do 15. mijenjaju se i glase:

- “1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 8. stavak 1.),
2. koristi strano vozilo bez dozvole (članak 11. stavak 3.),
3. ne utvrdi daljinar, minimalno vozno vrijeme i tarifu, te ako tarifu ne dostavi autobusnim kolodvorima (članak 26. stavak 1. i članak 27.),
4. ne objavi vozni red ili njegovu izmjenu te privremenu i trajnu obustavu u skladu sa člankom 28. i 32. ovoga Zakona,
5. ne izda i ne ovjeri identifikacijsku iskaznicu (članak 43.),
6. ne dostavi Ministarstvu podatke u skladu sa člankom 46. stavkom 3. ovoga zakona,
7. u vozilu nema putni list u skladu sa člankom 50. stavcima 1. i 2. i člankom 52. stavkom 1. ovoga Zakona,
8. nema dozvolu ovjerenu od Carinske uprave (članak 52. stavak 2.),
9. obavlja taksi prijevoz suprotno odredbi članka 55. ovoga Zakona,
10. u vozilu nema teretnog lista (članak 59.),
11. ako dozvola za prijevoz tereta nije ispravno popunjena, ovjerena ili ako je nema u vozilu (članak 70. stavak 2.),
12. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbama članka 73., 74. i 75. ovoga Zakona,
13. nije uskladio radno vrijeme prema članku 85. ovoga Zakona,
14. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa te ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 86.),
15. ne obavijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja polaska linije odnosno o zakašnjenju dužem od 30 minuta (članak 87. stavak 1.),
16. ne izvijesti sljedeći autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja polaska linije ili o zakašnjenju (članak 87. stavak 2.)”

Članak 47.

U članku 183. u stavku 1. u točki 3. iza riječi “članka” dodaje se brojka “73.,”.

Članak 48.

U cijelom tekstu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (“Narodne novine”, broj 36/98.) riječi “dopusnica” i “Uprava carine” u određenom broju i padežu zamjenjuju se riječima “dozvola” i “Carinska uprava” u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 49.

Propisi na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donijet će se u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 50.

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti iz članka 1. ovoga Zakona, uskladiti će svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona, u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 1. ovoga članka prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno ured državne uprave u županiji odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležni za poslove prometa.

Prijevoznici koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju najmanje pet godina djelatnost javnog cestovnog prijevoza, ne moraju ispunjavati uvjet iz članka 13. stavak 1. točka 1. Zakona.

Članak 51.

Međusobne odnose u provođenju ovlasti iz ovoga Zakona, komore će urediti sklapanjem sporazuma.

Sporazum iz stavka 1. ovoga članka komore će sklopiti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Do sklapanja sporazuma iz stavka 1. ovoga članka, raspodjelu stranih dozvola, osim onih koje su razmijenjene u broju manjem od iskazanih potreba, obavljati će Hrvatska gospodarska komora.

Članak 52.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Članak 53.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

O b r a z l o ŝ e n j e

KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I Razlozi zbog kojih se Zakon donosi

Djelatnost cestovnog prijevoza uređena je Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu ("Narodne novine", broj 36/98.) i propisima za izvršenje toga Zakona.

Strategija prometnog razvitka Republike Hrvatske, kao prvi dugoročni razvojni dokument prometnog sustava donesena je i objavljena u "Narodnim novinama" broj 139/99. U Strategiji je posebna pozornost posvećena razvoju prometne infrastrukture u svim prometnim granama, dok je djelatnost prijevoza u tim granama gotovo zanemarena. Iz tih razloga, ministar pomorstva, prometa i veza nije mogao u skladu sa Strategijom prometnog razvitka donijeti Program razvitka djelatnosti cestovnog prijevoza koji bi sadržavao navedene mjere u članku 2. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Cestovni prijevoz je vrlo vitalna prometna djelatnost, koja se razvijala znatno brže od drugih vidova odnosno djelatnosti prijevoza, u koje država ulaže značajna društvena sredstva (željeznički prijevoz, dio pomorskog putničkog prijevoza i dr.). Samim time teško je zamisliti administrativno ograničavanje razvoja djelatnosti cestovnog prijevoza u tržišnim uvjetima, kada je poznato da u ranijem razdoblju administrativna ograničenja nisu dala pozitivne ekonomske efekte.

Prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova (Bilten sigurnosti prometa na cestama 2000.) na dan 31. 12. 2000. u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 113.134 teretnih automobila¹ i 9.382 kombiniranih automobila².

Prema službenoj evidenciji Ministarstva pomorstva, prometa i veza na dan 01. veljače 2001. godine je za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza tereta licencirano ukupno 2.434 prijevoznika (pravne i fizičke osobe), koji posjeduju 3.769 licenciranih kamiona, 3.375 licenciranih tegljača, 1.501 licenciranu prikolicu i 3.424 licencirane poluprikolice ili ukupno 7.144 vučnih vozila (kamioni plus tegljači) i 4.925 priključnih vozila (prikolice plus poluprikolice) ili sveukupno 12.069 licenciranih

¹ "Teretno motorno vozilo" je takvo vozilo na motorni pogon kojem je osnovna namjena prijevoz stvari (tereta) na cestama ili vuča priključnih vozila namijenjenih za prijevoz stvari (tegljači), osim mopeda i traktora te motokultivatora i radnih strojeva

² "Kombinirani automobil" je motorno vozilo namijenjeno za prijevoz osoba i stvari i čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg

vozila. U odnosu na ukupni broj registriranih teretnih vozila u Republici Hrvatskoj, licencirana teretna vozila kojima se obavlja međunarodni prijevoz tereta sudjeluju s 10,66%.

Istovremeno je licencirano 247 prijevoznika (pravne i fizičke osobe) s 867 autobusa za obavljanje međunarodnog slobodnog prijevoza putnika, od kojih 56 prijevoznika (pravne i fizičke osobe) sa 511 autobusa posjeduje i licencu (odobrenje) za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika.

U odnosu na ukupni prijevoz tereta, prema prethodnim podacima Državnog zavoda za statistiku za 2000. godinu, cestovni prijevoz sudjeluje sa 9% u ukupnom prijevozu tereta, a u prijevozu putnika sa 71%.

Glede prijevoza za vlastite potrebe za sada ne postoje točni podaci o broju pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu.

Prema podacima Državnog zavoda za statistiku u 2000. godini ukupno je prevezeno domaćim teretnim vozilima 6.554.175 tona robe, od čega uvoz/izvoz 4.996.948 tona, a u tranzitu 1.557.277 tona. Istovremeno je ukupno prevezeno stranim teretnim vozilima 16.864.055 tona robe, od čega u uvozu/izvozu 5.418.484 tone, a u tranzitu 9.888.343 tone robe. Pri tome se naglašava da su skoro sa svim europskim zemljama sklopljeni i potvrđeni bilateralni ugovori, koji se zasnivaju na načelu uzajamnosti. Načelo uzajamnosti se osigurava i provodi međunarodnim dozvolama. Jasno je da broj prijevoza od strane hrvatskih prijevoznika za bilo koju zemlju treba biti jednak broju prijevoza od strane prijevoznika svake od tih zemalja. Najbolji efekti se postižu kada se po jednoj dozvoli obavi maksimalni prijevoz robe u polasku/povratku (EKO vozilo najveće dopuštene mase od 40 tona-šleper).

U odnosu na iznesenu problematiku, stanje u djelatnosti cestovnog prijevoza je nezadovoljavajuće, jer raspoloživi prijevozni kapaciteti osobito za prijevoz tereta daleko nadmašuju prijevozne potrebe.

Navedeno stanje dovodi do stalnog pritiska da se licenciraju novi prijevoznici i novi kapaciteti za obavljanje međunarodnog prijevoza, te pritiska za dodjelu stranih dozvola za međunarodni prijevoz, kojih za pojedine zemlje nema dovoljno. Veliki broj prijevoznika i preveliki kapaciteti nadalje dovode do nelojalne konkurencije, obaranja cijena i otežavanja pojedinim prijevoznicima obavljanje te djelatnosti.

Uvažavajući potrebu racionalnije organizacije cestovnog prijevoza i liberalizaciju, te ujednačavanje uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza, osobito u pogledu pristupa u djelatnost, usuglašeno s europskim smjernicama (Direktiva vijeća 96/26/EC od 29. 04. 1996., 74/561 EEC od 12. 11. 1974., 77/796 EEC od 12. 12. 1977., 2454/92 EEC od 23. 07. 1992., 3118/93 od 25. 10. 1993., 93/89 EEC od 25. 10. 1993., EC 792/94 od 08. 04. 1994., EEC br. 648/92 od 16. 03. 1992., konsolidirani tekst direktive od 16. 12. 1993.), potrebu prenošenja javnih ovlasti u svezi raspodjele stranih dozvola te otklanjanja brojnih tiskarskih i nomotehničkih pogrešaka, ukazala se nužnost donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

II Pitanja koja se predlažu urediti Zakonom

1. Uvjeti za obavljanje cestovnog prijevoza
2. Posebni linijski prijevoz putnika
3. Raspodjela dopusnica (dozvola)
4. Prijevoz za vlastite potrebe
5. Agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu
6. Kaznene odrednice
7. Prijelazne i završne odrednice

III Objašnjenje pojedinih odredbi

Uz članak 1.

Izmjena ovog članka izvršena je radi izmjene sadržaja Zakona.

Uz članak 2.

U ovom članku propisane su nove definicije (prijevoz za vlastite potrebe i teretni list), a zbog promjene sadržaja Zakona nužno je trebalo pojedine definicije brisati.

Uz članak 3.

Izmjene u ovom članku izvršene su zbog usklađivanja ishoda odobrenja s europskim smjernicama, prema kojima je nužni nadzor nad izdanim odobrenjima svakih 5 godina. Stoga je određeno da se odobrenje izdaje na 5 godina, te su nabrojane iznimke kada odobrenje nije potrebno. Ujedno je izmijenjen sadržaj točke 4. na način da se izdaje odobrenje samo za agencijske usluge u teretnom cestovnom prijevozu s obzirom da su otpremnička djelatnost i agencijski poslovi u putničkom prijevozu uređeni posebnim zakonima. Nadalje, propisano je da u slučaju prestanka bilo kojeg od uvjeta za dobivanje odobrenja, odobrenje prestaje važiti i u tijeku njegovog važenja.

Uz članak 4.

Izmjena u ovom članku uslijedila je zbog usklađivanja s Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva pomorstva, prometa i veza ("Narodne novine", broj 70/01.).

Uz članak 5.

Ovim se člankom naglašava da će ministar pomorstva, prometa i veza propisati posebne uvjete koje moraju ispunjavati vozila za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe, s obzirom da su tehnički i drugi uvjeti već propisani drugim posebnim propisima. Stavak 2. se briše kao nepotreban.

Uz članak 6.

U dosadašnjoj primjeni ovoga članka dolazilo je do određenih nejasnoća u pogledu stručne sprema vozača koja je samo pojmovno definirana, a nije bila uređena u materijalnoj odredbi. Nadalje, bile su nejasnoće oko prijevoznika–fizičke osobe, da li nakon navršениh 65 godina može biti prijevoznik-obrtnik, iako ne smije profesionalno upravljati vozilom. U cilju otklanjanja navedenih nejasnoća u ovom članku je materijalno određena stručna sprema vozača i u dodanom stavku je vidljivo da nakon navršениh 65 godina života ne prestaje obrt, već obrtnik mora zaposliti profesionalnog

vozača, ne starijeg od 65 godina, koji će upravljati vozilom u obavljanju obrta-prijevoza.

Uz članak 7.

U primjeni ovoga članka uočena je zlouporaba propisane mogućnosti najma stranog vozila, pa su pojedini prijevoznici, unatoč raspoloživim domaćim prijevoznim kapacitetima zahtijevali više puta tijekom godine najam stranih vozila za obavljanje prijevoza. Kako bi se spriječila ovakova praksa, određeno je da ministar pomorstva, prometa i veza propiše kriterije za najam stranih vozila u cilju što većeg zapošljavanja domaćeg voznog parka.

Uz članak 8.

U ovom članku predloženo je brisanje stavaka 2. i 3. radi usklađivanja sa člankom 3.

Uz članak 9.

U ovom članku propisani su uvjeti koje mora ispunjavati prijevoznik za pristup u djelatnosti cestovnog prijevoza u potpunosti usklađeno s europskom smjernicom, osim djelomično točke 2. i točke 3.

U točki 2., vodeći računa o funkcioniranju pojedinih vrsta javnog prijevoza putnika i tereta, ponajprije u cilju pouzdanosti, točnosti, redovitosti i sigurnosti, određen je minimalan broj vozila koje prijevoznik mora imati u vlasništvu ili zakupu. Tako je za unutarnji slobodni prijevoz putnika propisano da prijevoznik treba imati najmanje jedan autobus, što je dovoljno s obzirom da se prijevoz obavlja unutar zemlje, s relativno kratkim relacijama, o prijevozu koji je povremen, pa se i istrošenije vozilo može pripremiti za obavljanje takvog prijevoza. Kada se radi o međunarodnom slobodnom prijevozu putnika, predviđeno je da prijevoznik ima u vlasništvu ili najmu najmanje dva autobusa. U međunarodnom prijevozu su relacije puno duže. U slučaju kvara ili nezgode na teritoriju druge zemlje, prijevoznik mora imati na raspolaganju drugi autobus koji će uputiti na mjesto kvara ili nezgode radi preuzimanja putnika i nastavka putovanja. Prijevoznik, dakle, mora biti sposoban izvršiti uslugu prijevoza prvenstveno radi putnika, potom radi naručitelja prijevoza te radi smanjenja troškova vlastitog poslovanja. Tu se može reći da prijevoznik može unajmiti autobus i u zemlji gdje se kvar ili nezgoda dogodila, što je točno. Međutim, pretpostavka je da prijevoznik raspolaže kontakt osobama i telefonima prijevoznika u toj zemlji, da strani prijevoznik raspolaže slobodnim autobusom u tom trenutku i da će radi hitnosti odmah reagirati uz razumnu cijenu. Praksa je pokazala da nastaju veliki problemi za putnike, korisnike usluga. Ponajprije radi se najčešće o dosta skupim aranžmanima, koji imaju svoj vremenski slijed. Kada se taj slijed poremeti, posljedice su vrlo ozbiljne. Iz tih razloga, na udruga cestovnih prijevoznika Hrvatske, kojih na razini države ima pet, ocijenjeno je da, ako netko želi obavljati slobodan međunarodni prijevoz putnika, treba imati najmanje dva autobusa, a ako nema moći će obavljati samo unutarnji slobodni prijevoz putnika.

Glede unutarnjeg linijskog prijevoza putnika jako je bitna pouzdanost i točnost u obavljanju prijevoza po odobrenom voznom redu. Pri tome, vozni red utvrđuje prijevoznik i određuje stajališta, vremenski slijed, učestalost i dr. Pojedina stajališta su na cestama bez nadstrešnica ili čekaonica. Putnici planiraju svoje vrijeme i poslove i ako autobus ne dođe na određeno stajalište i u odobreno vrijeme, za putnika može nastati ozbiljna šteta. Radi pouzdanosti i točnosti u obavljanju javnog linijskog prijevoza te odgovornosti prema putnicima, prijevoznik bi morao posjedovati ili imati u zakupu, prema čvrstim stavovima i prijedlozima udruga cestovnih prijevoznika

Hrvatske, najmanje 3 autobusa. Sve što je rečeno za linijski prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu odnosi se i na međunarodni linijski cestovni prijevoz s time što se radi, u pravilu, o puno dužim relacijama, skupljim uslugama i time većoj odgovornosti prijevoznika spram putnika, pa je, radi toga, određeno da prijevoznik treba imati najmanje 3 autobusa.

Glede prijevoza tereta u unutarnjem slobodnom cestovnom prometu određeno je da prijevoznik treba imati najmanje jedno teretno vozilo u vlasništvu ili zakupu, ako uopće želi biti prijevoznik.

Glede međunarodnog slobodnog prijevoza tereta, da bi prijevoznik mogao izvršavati ugovorne obveze prema domaćim ili stranim naručiteljima prijevoza i uopće da bi mogao svrsishodno organizirati djelatnost, dosadašnja iskustva i argumenti udruga cestovnih prijevoznika Hrvatske su pokazala da za takav prijevoz prijevoznik mora posjedovati najmanje dva teretna vozila u vlasništvu ili zakupu.

Obveza posjedovanja prostora za parkiranje vozila i do sada je bila propisana, te su jedinice lokalne samouprave izdavale rješenja o posjedovanju parkirališnog prostora. Međutim, vrlo često su postavljeni upiti u smislu kako treba izgledati parkirališni prostor i kojih dimenzija. U cilju otklanjanja nejasnoća određeno je da ministar pomorstva, prometa i veza uz suglasnost ministra graditeljstva i zaštite okoliša propiše što se smatra odgovarajućim parkirališnim prostorom.

Uz članak 10.

U ovom članku precizirano je čime prijevoznici dokazuju posjedovanje parkirališnog prostora.

Uz članak 11.

U ovom članku razrađen je uvjet financijske sposobnosti koji mora ispunjavati prijevoznik za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika ili tereta sa europskom smjernicom. Međutim, s obzirom na ukupno stanje u gospodarstvu Republike Hrvatske, uvjet financijske sposobnosti za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika ili tereta je ublažen odnosno sveden na polovicu iznosa propisanog europskom direktivom.

Uz članke 12-14.

Ovim člancima detaljnije i potpunije je uređeno pitanje provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti kao što su: način polaganja ispita, kako se ispiti provode, tko provodi ispite za organizatore prijevoza, te je data mogućnost da stručnu osposobljenost za međunarodni cestovni prijevoz ne moraju polagati osobe koje imaju najmanje višu stručnu spremu, što je blaži kriterij od sada propisanog.

Uz članke 15. i 16.

Izmjenama u ovim člancima točno se određuje da se javni cestovni prijevoz putnika (slobodni i linijski) može obavljati isključivo autobusima. Osobnim automobilom može se obavljati samo autotaksi prijevoz osoba, s time da jedinica lokalne samouprave može propisati broj sjedala u osobnom automobilu i manji broj od osam sjedala. Osobni automobil je motorno vozilo koje pored sjedišta za vozača ima osam sjedala za putnike. Taksi prijevoz je u suštini pojedinačna usluga prijevoza i obavlja se unutar područja i sa područja one jedinice lokalne samouprave, gdje autotaksi prijevoznik ima sjedište odnosno prebivalište. Za pojedinačnu uslugu, prema mišljenju predlagatelja, nije u principu potrebno vozilo s 8+1 sjedalo, pa je iz tog razloga dana mogućnost da jedinica lokalne samouprave može u propisu kojim

uređuje autotaksi prijevoz osoba, propisati da osobni automobil kojim se obavlja autotaksi prijevoz ima manji broj sjedala.

Uz članak 17.

Uz ispravak tiskarskih i nomotehničkih pogrešaka određuje se da su naknade za izdavanje dopusnice za županijske linije prihod županijskog proračuna, što je i logično, jer županije imaju znatne troškove u postupku izdavanja dopusnica, a do sada nisu imale osigurana sredstva za te poslove. Pri tome je važno napomenuti da se radi o postupku za koji je temeljem ovoga Zakona ovlašteno upravno tijelo županije, što znači da ovi poslovi spadaju u djelokrug lokalne samouprave u županiji.

Uz članak 18.

U ovom članku usklađuje se tekst na način da tijelo koje izdaje dopusnice vodi i upisnik istih. Time se ispravlja dosadašnje nesuglasje u Zakonu.

Uz članke 19. do 21.

Ovim člancima preciznije se uređuje pitanje izmjene voznog reda, privremene obustave prijevoza na odobrenoj liniji, učestalost i trajanje obustave, a koji instituti su i do sada postojali u Zakonu.

Uz članke 22. do 24.

S obzirom da je u Zakonu o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine", broj 36/95., 70/97., 128/99. i 57/2000.), propisano člankom 3. da je javni prijevoz putnika na linijama koje utvrđuje jedinica lokalne samouprave (općina, grad) komunalna djelatnost izmjenama u ovim člancima izvršeno je usklađivanje ovoga Zakona s rečenim Zakonom.

Uz članke 25. do 28.

U ovim člancima preciznije se uređuje pitanje posebnog linijskog prijevoza putnika radi otklanjanja nejasnoća u dosadašnjoj praksi, glede toga o kojim se skupinama putnika radi, o sadržaju ugovora i o naručitelju prijevoza za cijelu skupinu putnika koji je ujedno i platitelj prijevoza.

Kada se radi o prijevozu učenika obaveznog osnovnog obrazovanja, često je potrebno tijekom školske godine mijenjati raspored sati što neminovno dovodi i do potrebe česte izmjene voznog reda. Česta izmjena voznog reda predstavlja veliko opterećenje prijevoznicima, a i nadležnim tijelima koja izdaju dopusnice, pa je izmjenom određeno da dopusnica za posebni linijski prijevoz ne sadrži vozni red i cjenik.

Uz članak 29.

Ovim člankom se poradi nomotehničkog uređivanja iz članka 16. važećeg Zakona u članak 54. važećeg Zakona prebacuje odrednica u svezi ovlaštenja jedinice lokalne samouprave da propisuje broj sjedala u osobnom automobilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz osoba.

Uz članke 30. i 31.

S obzirom na ukupnu gospodarstvenu razvijenost, a posebice nedovoljnu razvijenost prometnih infrastrukturnih objekata u svim prometnim granama, do sada nikada nije bio organiziran linijski prijevoz tereta cestom. Pored toga, u sklopljenim ugovorima o međunarodnom prijevozu putnika i tereta s gotovo svim zemljama Europe, nije

uređeno organiziranje međunarodnog linijskog prijevoza tereta, pa je predloženo brisanje svih odredbi, koje se odnose na linijski prijevoz tereta, kao nepotrebne.

Uz članke 32. i 33.

U cilju smanjenja troškova putovanja i izgubljenog vremena za prijevoznike te efikasnosti raspodjele stranih dopusnica domaćim prijevoznicima, opredjeljenje je da se raspodjela stranih dopusnica Zakonom povjeri Hrvatskoj gospodarskoj komori i Hrvatskoj obrtničkoj komori, koje imaju svoju infrastrukturu po županijama. Ministarstvo pomorstva, prometa i veza će obavljati raspodjelu samo onih stranih dopusnica koje su razmijenjene u broju manjem od iskazanih potreba (kritičnih dopusnica) za čiju raspodjelu ministar može osnovati Povjerenstvo.

Uz članak 34. i 35.

Ovim člankom se prijevoz za vlastite potrebe usklađuje s europskom smjernicom glede vozila uz preciznije definiranje što se smatra prijevozom za vlastite potrebe, te se ovaj članak uređuje i nomotehnički.

Uz članak 36. i 37.

U stavku 1. članka 82. važećeg Zakona određeno je da autobusni kolodvori pružaju usluge cestovnim prijevoznicima koji su dužni te usluge platiti autobusnim kolodvorima, prema odobrenom cjeniku. Prema opredjeljenju Vlade Republike Hrvatske i prema osnovnim ekonomskim zakonitostima u tržišnom gospodarstvu, smatra se da se cijene formiraju slobodno na tržištu, te da u oblasti prometa treba kontrolirati i odobravati cijene jedino u željezničkom i pomorskom prijevozu putnika. S obzirom na to, u predloženom članku brisane su riječi "odobrenom cjeniku". Međutim, kako je prijevoznicima Zakonom određeno da moraju koristiti autobusne kolodvore, a da bi se spriječilo monopolističko utvrđivanje cijena, ovim člankom predviđa se usklađivanje cjenika u Hrvatskoj gospodarskoj komori prema utvrđenoj kategoriji autobusnog kolodvora.

Uz članak 38.

S obzirom na izvršene izmjene u članku 1. i članku 3. što znači da je Zakonom potrebno urediti samo agencijske usluge u teretnom prometu, koje do sada nisu bile uređene na zadovoljavajući način, ovim se člankom propisuju uvjeti koje mora ispunjavati pravna ili fizička osoba za obavljanje tih usluga. Iz teksta ovoga članka razvidno je da je isključena otpremnička djelatnost, koja je, kako je već rečeno, uređena drugim propisom.

Uz članak 39.

Odredbe ove glave nisu mogle biti promijenjene iz razloga što je ova materija na drugačiji način uređena u Konvenciji o ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom (CMR), koje je Republika Hrvatska punopravna članica na temelju notifikacije o sukcesiji.

Međutim, ova materija je već regulirana na nešto drugačiji način Konvencijom o ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom (CMR) koje je Republika Hrvatska punopravna članica na temelju notifikacije o sukcesiji i koja se u cijelosti mora primjenjivati na međunarodni prijevoz tereta. Pri tome se naglašava da se prihvaćene međunarodne konvencije izravno primjenjuju. Pored navedenog, dio materije je reguliran Zakonom o obveznim odnosima, pa je radi toga predloženo brisanje ove glave u Zakonu.

Uz članak 40.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu je propisana mogućnost da ukoliko prijevoznik ne obavlja prijevoz sukladno dopusnici, da mu se dopusnica može staviti van snage. Izmjenom u ovom članku predlaže se stavljanje dopusnice van snage ukoliko prijevoznik ne obavlja prijevoz u skladu sa Zakonom. Dakle, daje se šira mogućnost za stavljanje dopusnica van snage nego što je propisano u sada važećem Zakonu.

Uz članak 41.

U ovom članku ispuštaju se riječi “teških ili” iz razloga što je trebalo precizirati da se može zabraniti pristup na hrvatske ceste stranom prijevozniku u slučaju ponavljanja prekršaja navedenih u članku 180. i 180a.

Uz članak 42.

Državni inspektorat se ovlašćuje da obavlja inspekcijski nadzor nad primjenom pojedinih odrednica Zakona.

Uz članke 43. do 47.

Ovim člancima ne mijenja se visina novčanih kazni, no mijenjaju se i dopunjuju kaznene odrednice kako bi se iste uskladile s materijalnim odrednicama Zakona.

Uz članke 48. do 53.

Ovi članci se odnose na prijelazne i završne odredbe u kojima se između ostalog propisuje da su pravne i fizičke osobe dužne uskladiti obavljanje djelatnosti s odrednicama ovoga Zakona u roku od 2 godine, od dana stupanja na snagu Zakona. Posebno se ukazuje da, ukoliko pravne i fizičke osobe ne usklade svoje obavljanje djelatnosti, rješenjem će im prestati obavljanje djelatnosti. Pored rečenog, a s obzirom da je predlagač prihvatio amandman na članak 48. (sada 50.), propisuje se da prijevoznici koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju javni cestovni prijevoz najmanje pet godina, ne moraju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti za dobivanje odobrenja.

Zbog obimnosti izmjena i dopuna predlaže se izrada pročišćenog teksta Zakona.

IV Ocjena potrebnih sredstava za provođenje Zakona

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno izdvojiti posebna sredstva u Državnom proračunu.

V Razlike i rješenja koja se predlažu u Konačnom prijedlogu zakona-treće čitanje, u odnosu na rješenja u Konačnom prijedlogu Zakona-drugo čitanje

Konačni prijedlog zakona-treće čitanje razlikuje se u odnosu na rješenja iz Konačnog prijedloga zakona-drugo čitanje samo u dijelu prihvaćenih amandmana i prijedloga danih u drugom čitanju.

Odbor za zakonodavstvo je u raspravi podnio amandman na članak 3. koji je predlagatelj prihvatio, te u članku 3. stavku 2. brisao riječ “ishoditi”, a u stavku 3. točki 2. brisao riječi “te vozila za popravak”.

Smisao amandmana na članak 3. Kluba zastupnika SDP-a, zastupnika Miroslava Korenike i Dragutine Novine, Kluba zastupnika HSS-a i Kluba zastupnika HSP-HKDU-a prihvaćen je te je u članku 3. kojim se mijenja članak 5. dopunio novi stavak u kojem je propisano da prijevoznik mora podnijeti zahtjev za produženje važenja odobrenja dva mjeseca prije isteka roka od 5 godina, a uz zahtjev je dužan priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta.

U članku 5. i 7. brisan je stavak 2. u kojem je bila propisana ovlast ministra da u podzakonskom propisu propiše i prekršaje poradi prihvaćanja amandmana Odbora za zakonodavstvo.

Prihvaćen je amandman Odbora za zakonodavstvo na članak 9. tako da su se u točki 5. brisale riječi “odnosno izrečena kazna za teška kaznena djela ili da nije osuđivan zbog teških povreda radnog prava.”.

Amandmani Odbora za zakonodavstvo na članak 12., 25., 26., 33., 34., 36., 42. (sada u tekstu članak 43.), 46. (sada u tekstu članak 48.) i 48. (sada u tekstu članak 50.) kojima se nomotehnički uređuje izričaj članaka predlagatelj je prihvatio i ugradio u tekst.

Amandman Odbor za zakonodavstvo na članak 14. djelomično je prihvaćen.

Amandman na članak 16. Kluba zastupnika SDP-a, zastupnika Miroslava Korenike i Dragutina Novine, Kluba zastupnika HSS-a i Kluba zastupnika HSP-a-HKDU-a, a koji se odnosi na brisanje članka 16. poradi određivanja broja sjedala u osobnom automobilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz prihvaćen je, te je u članku 16. brisano ograničenje broja sjedala (4+1).

Amandman Odbora za zakonodavstvo na članak 29. prihvaćen je pa je članak 29. brisan.

Amandman na članak 32. Kluba zastupnika HSS-a, zastupnika Miroslava Korenike i Dragutina Novine, te Kluba zastupnika HSP-HKDU-a prihvaćen je djelomično, te je propisano da ministar imenuje Povjerenstvo.

Primjedba Odbora za zakonodavstvo na članak 33. prihvaćena je i ugrađena u tekst Zakona.

Amandman na članak 34. Kluba zastupnika HSS-a, zastupnika Miroslava Korenike i Dragutina Novine, te Kluba zastupnika HSP-HKDU-a prihvaćen je, pa je u tekstu brisana odrednica koja se odnosila na radni odnos osobe koja upravlja vozilom.

Primjedba Odbora za zakonodavstvo na članak 36. prihvaćena je te je propisano da se cjenici autobusnih kolodvora usklađuju u Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Amandman Odbora za zakonodavstvo na članak 38. kojim se mijenja članak 92. Zakona prihvaćen je te su u stavku 1. brisane riječi “u svoje ime i račun”, a u stavku 4. riječ “pravnog” zamijenjena je riječju “upravnog”.

Primjedba na članak 41., 42., 43., 44. i 45. (sada u tekstu članci 43., 44., 45. i 46.) koju je pored Odbora za zakonodavstvo dao i Odbor za pomorstvo, promet i veze prihvaćena je. Radi toga se u tekstu izmjena i dopuna tih članaka ne predlaže smanjenje visine novčanih kazni, već se zadržavaju u pogledu visine kazni rješenja koja sada važe. Dopunjuju se i mijenjaju samo prekršaji u tim člancima.

Amandman na članak 48. (sada u tekstu članak 50.) Kluba zastupnika HSS-a, zastupnika Miroslava Korenike i Dragutina Novine, Kluba zastupnika HSP-a-HKDU-a prihvaćen je, pa prijevoznici koji su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljali javni prijevoz ne moraju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti.

Razlika u odnosu na tekst Zakona-drugo čitanje je i u članku 40. kojim se mijenja članak 175. stavak 1. na način da nadležno tijelo koje je izdalo dopusnicu prijevozniku može staviti van snage dopusnicu, ako prijevoznik ne obavlja prijevoz sukladno Zakonu.

VI Prijedlozi i mišljenja koja predlagatelj nije prihvatio

Predlagatelj nije prihvatio amandman zastupnika Dragutina Novine da se iz teksta briše članak 38., koji se odnosi na Glavu VIII i članak 92., a u kojima su propisane agencijske usluge, jer smatramo da to područje mora biti uređeno u Zakonu.

Amandmani na članak 9. Kluba zastupnika SDP-a., HSS-a, HSP-HKDU-a i zastupnika Miroslava Korenike i Dragutina Novine nije prihvaćen, jer predlagatelj drži nužnim da kao uvjet za pristup u djelatnost odnosno dobivanje odobrenja, a vodeći računa o funkcioniranju pojedinih vrsta javnog prijevoza putnika i tereta mora biti određen minimalni broj vozila koje prijevoznik mora imati u vlasništvu ili zakupu, kako bi bila zadovoljena pouzdanost, točnost, redovitost i sigurnost pri prijevozu.

Primjedba na članak 2. Odbora za zakonodavstvo, u svezi teretnog lista, ukazala se bespredmetnom s obzirom da je prihvaćen amandman Odbora na članak 38. kojim se mijenja članak 92. Zakona, te su u stavku 1. brisane riječi “u svoje ime i račun”.